

אֲנֹכִי אֶתֵּן, אֶלֶּא אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח, אֶתְרִיךָ וְאֶשְׁדָּר לְיָהּ,
דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח בְּהִיכְלִי ולכן לא כתוב אנכי אתן גדי עזים אלא כתוב אנכי

אשלח גדי עזים, דהיינו שאני אגרש ואשלח את הגדי שהם החיצונים שלא ימצאו בהיכלי

• ויתאחזו במלכות.

וְתֹאמַר אִם תִּתֵּן עֲרֵבוֹן עַד שְׁלֶחֶךָ. אֵלֶיךָ אֵינוֹן סִימָנִין
דְּמִטְרוֹנִיתָא, דְּאֶתְבָּרְכָא מִן מַלְכָא בְּזוּוֹנְהָא

שהערבון הם הסימנים שבקשה המלכה שעל ידם היא מתברכת מהמלך בשעת הייחוד ועי"ז

לא ינקו ממנה החיצונים והם שמות אהי"ה במילוי יודי"ן והי"ן ואלפי"ן (מק"מ) • ומש"כ

וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרֵבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לָךְ, וְתֹאמַר חוֹתְמֶךָ
וּפְתִילְךָ וּמִטְךָ [קסב]. אֵלֶיךָ אֵינוֹן (נ"א סטרי) קְטָרִי עֲלָאִי,

תְּכַשִּׁיטָהּא דְּכֹלָה אֶתְבָּרְכָא מִתְּלַתָּא אֵלֶיךָ, נֶצַח הוֹד

יְסוֹד שחותמך פתילך ומטך הם אלו הצדדים העליונים שתכשיטי הכלה של המלכות

מתברכת מהשלושה האלו שהם נה"י דהיינו שחותמך הוא כנגד שפע היסוד ופתילך הוא

כנגד שפע הנצח ומטך הוא כנגד שפע ההוד, וְכֹלָא אֶשְׁתַּכַּח בְּתִלְתָּא

אֵלֶיךָ וְכֹלָה (ס"א מְנַצַּח הוֹד יְסוֹד) מִהָכָא מִתְבָּרְכָא וְכֹל הַשְּׁפַע נִמְצָא

אור הרשב"י

ציצת הכנף פתיל תכלת (במדבר טו לח). ומטך זה מלך המשיח, דכתיב מטה עוֹדך ישלח ה' מציון וגו' (תהלים קי ב). נרמז להם שעתידין לצאת ממנה וממנו מלכים וחכמים וגואלים.

[קסב] ואיתא במדרש שכל טוב על מש"כ ותאמר חותמך ופתילך, א"ר אמי נצנצה בה רוח הקודש, חותם זו מלכות, וכה"א מלך יהודה חותם על יד ימיני (ירמיה כב כד). ופתילך זה סנהדרין המתעטפין בציצית, דכתיב ונתנו על

הלימוד היומי

בשלושה הספירות האלו כי הקו הימין חח"ן והקו השמאל בג"ה וקו האמצעי דת"י כולם משפיעים אל הנה"י והכלה שהיא המלכות מהם היא מתברכת (רמ"ק). **מִיַּד וַיִּתֵּן לָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ** ולכן מיד כתוב ויתן לה ויבוא אליה כי התייחדו זו"ן ואז נעשה ציור הנשמות במלכות (רמ"ק).

וַיְהִי כְּמִשְׁלַשׁ חֳדָשִׁים. מֵאֵן כְּשֶׁלֶשׁ חֳדָשִׁים למה כתוב כמשלש חדשים ולא כתוב שלש חדשים. **בְּתַר דִּיתְלַתוֹן יִרְחִיא** אלא מש"כ כמשלש פירושו שישתלשלו ויסתיימו חודשי ניסן אייר וסיון שהם חודשי הרחמים ואז יגיע חודש הדינים שהוא תמוז, **וְהָא תְּלַתָּא יִרְחִין אוֹקִימְנָא** ושלשה חודשים שלמים ביארנו שהוא זמן הכרת העובר. **וְהָכָא כְּמִשְׁלַשׁ חֳדָשִׁים, דְּשָׂאֲרֵי יִרְחָא רְבִיעָאָה לְאַתְעָרָא דִּינִין בְּעֵלְמָא בְּחוּבֵי בְנֵי נֶשָׂא** ולכן כתוב דוקא כמשלש חדשים לומר שיסתיימו שלשת חודשי הרחמים והתחיל חודש הרביעי שהוא תמוז שאז מתעוררים הדינים בעולם ע"י עוונות בני האדם, **וְהִיא יִנְקָא מְסֻטָּרָא אַחֲרָא** ואז המלכות יונקת מהדינים של הסט"א. **כְּדִין ועל כך כתוב, וַיּוֹגֵד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמַר פְּלַתְדָּה, הָא פְּלָה בְּסֻטָּרָא אַחֲרָא אֲשֶׁת־כַּחַת** דהיינו שהמלכות הנקראת כלה נמצאת אצל הסט"א לינק מדיניהם. **מַה בְּתִיב, הוֹצִיאֹהָ** ומה נאמר עליה, הוציא אותה כי היא גלתה בחודש החמישי שהוא חודש אב יחד עם בניה. **כְּמָה דְּכַתִּיב** כמש"כ בפסוק, (איכה ב) **הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֲרַת יִשְׂרָאֵל**

[קטג] שפירוש שז"א הנקרא שמים השליך מעליו את המלכות שהיא תפארת ישראל. וְתִשְׂרַף, בְּשִׁלְהוֹבֵי טִיְהָרָא בְּגִלּוֹתָא ואז היא תישרף בגלות בשלהבות מאירות וחזקות בגלות (רמ"ק).

מַה פְּתִיב, הִיא מוּצֵאת, לְאַתְּ מְשַׁכָּא בְּגִלּוֹתָא ולכן מה נאמר עליה, היא מוצאת כי היא נמשכה ויצאה לגלות יחד עם בניה ישראל. ומש"כ וְהִיא שְׁלַחָה אֶל חֲמִיָּה לְאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו. לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה מִמֶּנּוּ לֹא פְתִיב, אֵלָא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו הנה לא כתוב לאיש אשר אלה ממנו שאז פירושו שז"א נתן למלכות ה"ג שהם רק באים על ידו ובאמת הם אינם שלו אלא כתוב לאיש אשר אלה לוי. דִּילִיָּה סִימְנִין אֵלִין מְשִׁתְּפַחִין, אֲנָכִי הָרָה. שפירושו שבאמת אלו הסימנים של הגבורות שהמלכות מלאה מהם בדינים הם שלו ממש ומהם המלכות הרה ומלאה בדינים (מק"מ) מִיָּד וַיִּכַּר יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי. צְדָקָה וְדָאִי, וְשָׂמָא גָרִים. מֵאֵן גָּרִים לָהּ, שְׂמָא דָּא דהיינו שז"א הכיר שהגבורות הם שלו ממש ולכן עכשיו אתן לה ה"ח שיתמתקו דיניה ויטרו ממנה כל אחיזת החיצונים ועי"כ היא תצא מהגלות ולכן ודאי כתוב צדקה כי השם גורם, מפני שהמלכות

אור הרשב"י

אלא בעבור עטרה שעטרתם לי הא לכון טרון באפיכון, כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל כלום אתם מקניטין אותי אלא בשביל איקונין של יעקב שחקוקה על כסאי הא לכון טרון באפיכון הוי השליך משמים ארץ ונוי.

[קטג] ואיתא המדרש באיכה רבה על מש"כ השליך משמים ארץ תפארת ישראל, ד"א השליך משמים ארץ תפארת ישראל, א"ר יהושע בר' נחמן משל לבני מדינה שעשו עטרה למלך הקניטוהו וסבלן הקניטוהו וסבלן, אחר כך אמר להם המלך כלום אתם מקניטין אותי

נקראת צדק וכאשר היא מקבלת את שפע הה"ח מהז"א היא נקראת צדקה ולכן מי שגורם לה את כל זה, הוא השם הזה הנקרא צדק. **הָדָר וְאָמַר מִמְּנִי, דְּכִתִּיב** ולכן כתוב שאת השם צדקה הוא ממני כי כתוב בפסוק, (תהלים יא) **כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהַב** [טז] **יֵשֶׁר יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ** דהיינו שז"א נקרא צדיק מחמת היסוד שבו. **צְדָקָה: צְדָק ה', דְּמִמְּנִי נִטְלָת שְׁמָא דָּא. מִמְּנִי יִרְתָּא. מִמְּנִי אֲשַׁתְּבַחַת** ולכן המלכות נקראת צדקה שהוא אותיות צדק ה' ולכן ז"א אומר שממני היא לקחה את השם הזה צדק, כי אני נקרא צדיק וממני היא ירשה את האות ה' הנוספת לה ואז היא נעשית צדקה וממני היא נמצאה, כי ז"ן נבראו בדו פרצופים מחוברים אח' באח' (רמ"ק).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַאי טַעְמָא חָמִיּהּ פְּתִיב בְּאַתָּר חָד, יְהוּדָה בְּאַתָּר אַחְרָא שאל רבי יוסי את רבי יצחק למה במקום אחד נאמר חמיה שהוא בחינת פרצוף אבא שהמלכות היא כלתו ובמקום אחר כתוב יהודה שהוא פרצוף ז"א (מק"מ). **אָמַר לֵיהּ, פְּלָא אַתְקַטְר דָּא בְּדָא. חָמִיּהּ, בְּאַתָּר עֲלָאָה תְּלִי** אמר לו רבי יצחק שכל הספירות נקשרים זה בזה בשם הוי"ה וחמיה של המלכות הוא תלוי במקום עליון דהיינו שז"א שורשו בז"א דאבא ולכן הכל דבר אחד (רמ"ק).

אור הרשב"י

[טז] ואיתא במדרש בכראשית רבה על מש"כ כי צדיק ה' צדקות אהב רבי תנחומא בשם רבי יהודה בר סימון רבי מנחמא בשם רבי אליעזר בר יוסי אמרו אין לך אדם אוהב בן אומנתו, אבל החכם אוהב בן אומנתו, כגון רבי חייא דרבי הושעיא ור' הושעיא דרבי חייא והקב"ה אוהב את בן אומנתו, שנאמר כי צדיק ה' צדקות אהב.

הלימוד היומי